



Brussel, 10/10/2022

Aan de Deputatie van de Provincie Vlaams-Brabant.

Betreft: Bezwaarschrift tegen verkavelingsaanvraag Dennenlaan te Rotselaar -
Referentie OMV_ 2019152988. -- Digitaal ingediend via het omgevingsloket --

Greenpeace België wil haar bezwaren uiten bij de aanvraag voor een verkaveling aan de Dennenlaan te Rotselaar (referentie OMV_ 2019152988) waarvoor het openbaar onderzoek loopt tot en met 15 oktober 2022.

Greenpeace België heeft als algemene statutaire doelstelling de bescherming van de natuur en het leefmilieu. Wij voeren hiervoor campagnes in eigen naam maar ook in samenwerking met o.a. andere NGOs, ad hoc burgerlijke verenigingen of personen, om situaties die schadelijk zijn voor het leefmilieu aan te klagen of om tegen zulke situaties te strijden.

Dit bezwaarschrift gaat over een verkavelingsaanvraag van bijna 4 hectare in ecologisch waardevol bos in 9 bouwkavels voor ééngezinswoningen in open verband.



Locatie van de verkavelingsaanvraag. Bron: Omgevingsloket, dossier 2019152988

Vooreerst willen we wijzen op de grote **symboolwaarde** van dit dossier: een oud en ecologisch waardevol bos van 4 hectare ontsluiten voor de bouw van enkele particuliere woningen is maatschappelijk nog moeilijk te verantwoorden.

Het afleveren van een verkavelingsvergunning aan een project dat reeds jaren fel omstreden is, dat eerder al werd afgekeurd en maar liefst drie keer negatief werd geadviseerd door het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) zou bovendien een zeer **onwenselijk precedent** scheppen. Ook met de voorgestelde aanpassingen aan de verkavelingsaanvraag blijft dit een problematisch project.

Deze vergunningsaanvraag heeft een gecompliceerde voorgeschiedenis. Het gaat inmiddels reeds over het derde openbaar onderzoek over - in essentie- hetzelfde dossier!

- Een eerste verkavelingsaanvraag dateert al van in 2020 en zorgde van bij het begin voor veel protest. De vergunning werd, na een eerste openbaar onderzoek aanvankelijk (mei 2020) geweigerd door de gemeente Rotselaar.
- Na een administratief beroep, een “gewijzigd” dossier, een hoorzitting en een tweede openbaar onderzoek werd de vergunning in beroep toch toegekend (eind 2020) door de provincie Vlaams-Brabant.

Het **Agentschap voor Natuur en Bos (ANB)** gaf herhaaldelijk een **negatief advies** over dit project omwille van de schade die dit bouwproject zou aanrichten aan een ecologisch uiterst waardevol bosgebied.

- Tegen de beslissing van de provincie Vlaams Brabant om toch een vergunning toe te kennen, werd beroep aangetekend bij de Raad Voor Vergunningbetwistingen (RVV) door onder meer de VZW Semper Ferraris, Natuurpunt, BOS+ en de gemeente Rotselaar.
- Als gevolg van dit beroep werd de vergunning nadien eerst geschorst (Sept. 2021) en vervolgens vernietigd (Mei 2022) door de Raad voor Vergunningbetwistingen. De [Raad](#) wees er o.a. op dat een strikte toepassing van de Natuurtoets vereist is: elke vergunningverlenende overheid moet ervoor zorgen dat er geen vermijdbare schade aan de natuur kan ontstaan, ongeacht de stedenbouwkundige bestemming van het perceel.

4.4.

De motieven van de verwerende partij steunen op een verkeerde invulling van het begrip 'vermijdbare schade' en getuigen niet van een zorgvuldige beoordeling van de natuurtoets. De verwerende partij neemt ten onrechte het voorwerp van de aanvraag als uitgangspunt voor de beoordeling van de natuurtoets – omdat dat sowieso onvermijdbare schade zou zijn – en gaat pas over tot een beoordeling van eventuele vermijdbare schade binnen de voorziene bouwzones van de negen kavels. Daarbij neemt ze in de bestreden beslissing voldoening met het feit dat er slechts 11 % van het bos gerooid zou worden, wat geen antwoord biedt op de ongunstige adviezen van het Agentschap voor Natuur en Bos en de provinciale omgevingsambtenaar.

Voor zover de verwerende partij in de bestreden beslissing motiveert dat het voor haar belangrijk is dat een natuurtoets er niet toe mag leiden dat een gewestplanbestemming onrealiseerbaar wordt, moet opgemerkt worden dat de natuurtoets van toepassing is ongeacht de bestemming van het perceel. De omstandigheid dat de verkavelingsaanvraag in overeenstemming is met de bestemming woonpark, brengt niet met zich mee dat er geen vermijdbare schade kan optreden aan de natuurwaarden van het aanvraagperceel en dat geen maatregelen vereist zouden zijn om deze schade te voorkomen.

Bron: Raad voor vergunningbetwistingen. Arrest van 23 september 2021 met nummer RvVb-S-2122-0068

- Op 30 augustus van dit jaar werd door de projectontwikkelaar een “nieuw” verkavelingsplan ingediend waarover dit huidige (derde!) openbaar onderzoek gaat.

Ook deze derde aanvraag is volgens Greenpeace in strijd met goede hedendaagse principes van ruimtelijke ordening en met de ruimtelijke beleidsplannen op Vlaams en provinciaal niveau om versnippering van de open ruimte tegen te gaan en het streven om nieuwe woningen in bestaande woonkernen te bouwen. De voorliggende verkavelingsaanvraag is problematisch en biedt geen enkele oplossing voor het feit dat de ecologische integriteit van een biologisch zeer waardevol bos wordt aangetast.

Onze ecologisch meest waardevolle bossen nog steeds vogelvrij

De bijna 4 hectare (37.985 m²) bos aan de Heikantberg van Rotselaar die door verkaveling bedreigd wordt, maakte ooit deel uit van een veel groter boscomplex. Het ganse bosgebied is reeds terug te vinden op de “Ferraris-kaarten”, die bijna 250 jaar oud zijn. Het gaat om oude zuurminnende eikenbostypes op zandgronden, een waardevol bostype dat op Europese schaal (habitat-kaarten Natura-2000) als belangrijk habitattype wordt aangeduid. Van groot ecologisch belang zijn de oude, grotendeels onaangetaste, bosbodems (indicatie is onder meer het voorkomen van o.a. Blauwe bosbes en lelietje-van-dalen).

Ondanks de versnippering, maakt dit bos nog deel uit van een groter ecologisch netwerk in de ruimere omgeving. Het bedreigde bos ligt op minder dan 200 meter van een VEN-gebied (“Demervallei ten zuiden van Aarschot”) en ook in de buurt van Habitatrichtlijngebied “De Demervallei”. De aantasting van dit bosgebied zou resulteren in een negatieve impact op de natuur die verder reikt dan het bos zelf.

Hoewel deze zogenaamde “[Ferrarisbossen](#)” tot de ecologisch meest waardevolle bossen van Vlaanderen behoren, blijven ze aan een hoog tempo verdwijnen en genieten ze in de meeste gevallen geen of ontoereikende juridische bescherming. Een bestemming als woonpark op de gewestplannen leidde de voorbije decennia tot een verregaande verkaveling en versnippering van grote delen van het Ferrarisbos aan de Heikant.

Slechts zo'n 13% van de Vlaamse bossen zijn Ferrarisbossen. Ook al zijn ze schaars, toch verdwijnen ze nog steeds aan een hoog tempo. Hoewel het voorkomen van bedreigde bossen op de Ferrariskaart wel als argument erkend wordt in (adviezen bij) vergunningsaanvragen, is de bescherming van deze bossen helaas niet wettelijk verankerd.

De juridische strijd en de procedureslag die we momenteel zien bij deze verkavelingsaanvraag in Rotselaar, staat daarom symbool voor de achteloze manier waarmee we nog steeds omgaan met onze ecologisch meest waardevolle bossen.

De Vlaamse regering dient daarom dringend werk te maken van een wettelijke bescherming voor onze meest kwetsbare waardevolle bossen (MKWB), in uitvoering van artikel 90 ter van het Bosdecreet.

De nu voorliggende vergunningsaanvraag komt hoogstens tegemoet aan enkele suggesties die de Provinciale Omgevings Ambtenaar heeft geuit maar biedt absoluut geen antwoord op de meer fundamentele bezwaren die het project onaanvaardbaar maken: de onherstelbare negatieve impact op een ecologisch waardevol bosgebied en de aantasting van de ecologische integriteit van de wijdere omgeving. Voorgestelde aanpassingen zoals het verbieden van omheiningen en het verplichten van paalwoningen zijn geen antwoord op de bezorgdheid die eerder al werd geuit door instanties die advies gaven en organisaties en burgers die bezwaren hebben geuit.

De hoge ecologische waarde van het gebied en de schade die de verkaveling zal aanrichten wordt ook in deze derde aanvraag geminimaliseerd. Nochtans moeten we in tijden van klimaat- en biodiversiteitscrisis onze bestaande oude bossen juist beter gaan beschermen, met elkaar gaan verbinden en uitbreiden.

Onze ecologisch meest waardevolle bossen kappen voor de bouw van nieuwe woningen is niet meer van deze tijd. Dit waardevolle bosgebied verdient een duurzame bescherming als natuurgebied, waardoor toekomstige verkavelingsaanvragen in dit bos niet meer mogelijk zijn.

Greenpeace verzoekt de provincie Vlaams Brabant daarom deze verkavelingsaanvraag af te keuren.

Wij wensen op de hoogte gehouden te worden van de genomen beslissingen aangaande bovenvermelde vergunningsaanvraag.

Met vriendelijke groeten,

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Verbelen', with a stylized flourish underneath.

Philippe Verbelen, bossencampaigner
Greenpeace België
Filip.Verbelen@Greenpeace.org



Greenpeace België VZW
Haachtse Steenweg, 159
1030 Brussel

06 Mei 2022

Aan het College van Burgemeester en Schepenen
info@herentals.be

Betreft: Bezwaarschrift i.v.m. verkaveling poederkot / OMV_2021172508

Geachte,

Greenpeace België tekent bezwaar aan tegen de aanvraag voor een omgevingsvergunning met referentie OMV_2021172508. Het betreft een aanvraag voor het verkavelen van een terrein in 99 loten met wegenis- en terreinaanlegwerken. De aanvraag werd ingediend voor de percelen met als kadastrale ligging Afdeling 13011, sectie E, nrs. 311F, 333D, 467A en 467B, gelegen te Herentals. Het terrein ligt tussen Wuytsbergen en Spoorwegstraat. Het project voorziet de bouw van 45 rijwoningen en 107 flats in 5 appartementsblokken van 4 à 6 bouwlagen hoog.

Deze aanvraag gaat over de eerste fase van een ruimer ontwikkelingsproject. Deze eerste fase is wettelijk niet afhankelijk van de goedkeuring van een Ruimtelijk Uitvoeringsplan (R.U.P.). De tweede en derde fase van dit project kunnen pas een omgevingsvergunning tot verkaveling van de gronden bekomen na goedkeuring van het nog op te maken R.U.P.

Greenpeace België heeft als algemene statutaire doelstelling de bescherming van de natuur en het leefmilieu. Wij voeren hiervoor campagnes in eigen naam maar ook in samenwerking met o.a. andere NGOs, ad hoc burgerlijke verenigingen of personen, om situaties die schadelijk zijn voor het leefmilieu aan te klagen of om tegen zulke situaties te strijden.

Om de klimaat- en biodiversiteitscrisis tegen te gaan is het van groot belang dat investeringen in nieuwe industriële projecten ook in Vlaanderen grondig worden getoetst op hun impact op klimaat en biodiversiteit.

Buurtbewoners die zich tegen dit project hebben georganiseerd in de vereniging "[SOS Poederkot](#)" zijn er in geslaagd om op korte termijn een goed onderbouwde en georganiseerde stem te geven aan de ongerustheid en het groeiend verzet tegen dit project. Greenpeace steunt hun inspanningen om dit bos te redden.

Ook het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) adviseert de stad Herentals om géén gunstig advies te geven aan deze verkavelingsaanvraag. Citaat uit het ANB-advies: “(...) ***In de huidige tijdsgeest is het niet langer aangewezen om dergelijke grotere ontbossingen in stedelijke boskernen uit te voeren***”.

Het adviesbureau BOVAEnviro+ dat instond voor de project-MER screening maakt in haar rapport ook een interessante allusie naar deze veranderende tijdsgeest en merkt terecht op dat “*Inpraak, adviezen en milieubeoordeling kunnen leiden tot voortschrijdend inzicht in de visie voor het gebied*”. (verwijzend naar latere fasen van dit project).

Onze voornaamste bezwaren tegen dit project samengevat:

1. **Ontbossing in tijden van klimaatcrisis en verlies aan biodiversiteit**
2. Nog meer verharding in plaats van implementatie betonstop/bouwshift
3. Negatieve impact auto mobiliteit
4. Vragen i.v.m. bodemonderzoek
5. Bezorgdheid i.v.m. enkele principes van goede ruimtelijke ordening

1. Ontbossing in tijden van klimaatcrisis en verlies aan biodiversiteit

De nabijheid en toegankelijkheid van bossen en ander openbaar groen is van vitaal belang voor het mentale & fysieke welzijn van stadsbewoners. Dit werd recent nog heel sterk aangevoeld tijdens de Corona-pandemie. Het bedreigde bosgebied bevindt zich op minder dan anderhalve kilometer van het stadscentrum en biedt om die reden een groot potentieel voor de ontwikkeling van een publiek toegankelijk stadsbos. Bossen vormen ook een belangrijke buffer tegen de gevolgen van klimaatverandering: ze zorgen voor verkoeling tijdens hittegolven en bieden door hun capaciteit als “natuurlijke spons” ook bescherming tegen overstromingen al gevolg van intensieve regenval. Tenslotte zijn ook bossen in een stedelijke omgeving van groot belang voor de biodiversiteit.

Het bedreigde bos kent weliswaar geen formele beschermingsstatus (het is niet gelegen in VEN-gebied, niet in habitatrichtlijn of vogelrichtlijngebied) en is zonevreed. Maar door zijn grootte (bijna twaalf hectare aaneengesloten bos) en leeftijd dient het volgens het Agentschap voor Natuur en Bos toch als waardevol te worden beschouwd.

Het bos van de site “Poederkot” was op de (inmiddels terug afgevoerde) kaart uit 2017 van Meest Kwestbare Bedreigde Bossen (MKWB) aangeduid met een waardering van 31.71 op een schaal van 1 - 36. Deze score was gebaseerd op een Multi-criteria analyse (MCA). Enkel zonevreedde bossen met een score >22 kwamen op de MKWB-kaart terecht met de bedoeling ze te beschermen. De definitieve bescherming van het MWKB ant3367 zou een grote maatschappelijke meerwaarde betekenen en is nog steeds een beleidsmatig gewenste ontwikkeling (BGO) op Vlaams niveau vermits art. 90ter nog steeds is opgenomen in het Bosdecreet.

De mogelijkheid om deze boskern van ongeveer 11,5 hectare tot een stadsbos te ontwikkelen wordt gehypothekeerd door de voorliggende plannen om ongeveer 2,7 hectaren bos te rooien. Voor de realisatie van de totale verkaveling zou in een volgende fase bovendien nog meer hectaren bos moeten sneuvelen (in totaal ongeveer 5.5 hectare of iets minder dan de helft van het totale bos).

Ontbossing zoveel mogelijk voorkomen, compensatie niet evident

Voor de geplande ontbossing is een compensatie voorzien in de nabije omgeving. Dit zogenaamd “compenseren” van ontbossing door het planten van bomen is echter niet altijd evident. Nieuwe aanplantingen vergen veel opvolging (risico op schade door wildvraat, sterfte door droogte, ziektes, ...) en het duurt tientallen jaren vooraleer de aanplanting van deze nieuwe bomen zich terug tot boscossysteem begint te ontwikkelen. Het verlies van meer dan 2,7 hectare bos (en in volgende fases mogelijk verder oplopend tot ongeveer 5,4 hectaren) dat deel uitmaakt van een boskern van ongeveer 11,5 hectare kan je m.a.w. niet zomaar vervangen door elders in Herentals bomen te gaan planten. Het is veel beter om ontbossing te vermijden en de grond die men anders voor zo’n compensatie zou gebruiken, aan te wenden voor broodnodige bosuitbreiding.

2. Nog meer verharding in plaats van implementatie betonstop/bouwshift

Ondanks alle discussies in Vlaanderen over de dringende nood aan ontharding, gaat dit project in de omgekeerde richting. Het verlies van zo’n aanzienlijk oppervlakte bos voor een bouwproject staat volledig haaks op de intenties om in Vlaanderen werk te maken van een “betonstop” en om het verder verlies aan bosareaal en andere groene ruimte tegen te gaan. Klimaat-adaptatie in Vlaanderen vereist juist betere bescherming van bossen en bosuitbreiding. Zulke projecten zijn ook tegenstrijdig met de “Blue Deal” van de Vlaamse overheid. Het verharden en bebouwen van grote percelen groene, open ruimte staat haaks op dit beleidskader. De voorgestelde regenwaterbuffering vanuit de omgeving op de projectgrond is volgens de afwateringskaart slechts een fractie van de huidige buffer-capaciteit en voorwaardelijk aan het leggen van een gescheiden rioleringsstelsel.

3. Negatieve impact auto mobiliteit

De bijgevoegde mobiliteitstoets onderschat de verkeersgeneratie vanuit de extra woningen (+152 WE). De werkelijke meetgegevens 2020-2021 van studie bureau MINT nv geven aan dat de verzadigingsgraad in Wuytsbergen en Zaatweg fors zal stijgen ten gevolge van dit verkavelingsproject. Zelfs indien rekening wordt gehouden met de recent besliste mobiliteitsmaatregelen (CBS-besluit 06/12/2021). Zonder een beslissing over de hoofd maatregel (vast of dynamische verkeersknip in Wuytsbergen) kan de projectontwikkeling niet gedeblokkeerd worden.

4. Vragen i.v.m. bodemonderzoek

Het zogenaamde Poederkot is een bosgebied op de site van een oude munitiefabriek. Anno 2022 zou de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM) het uitgevoerde bodemonderzoek (OBO) uit 2006 niet meer conform verklaren. Zowel de scope (asbest en nitroglycerine) als de gehanteerde bemonsteringsstrategie en CMA's zijn te beperkt of achterhaald. I.k.v. het zorgvuldigheidsprincipe moet eerst een nieuw OBO worden uitgevoerd volgens de reglementering die in 2022 geldt, in plaats van zich te baseren op methoden en saneringsnormen van 16 jaar geleden.

5. Bezorgdheid i.v.m. enkele principes van goede ruimtelijke ordening

Het voorliggende plan is strijdig met voorgaande adviezen en beslissingen van de stad Herentals en provincie Antwerpen i.k.v. een eerdere verkavelingsaanvraag (N° 2008/05 op dezelfde locatie).

De milieu-effectenbeoordeling voor dit stadsontwikkelingsproject moet rekening houden met de 3-fasige ontwikkeling die in totaliteit uit 7 subfases of bouwvelden bestaat. Omwille van de cumulatieve effecten voor de discipline mobiliteit en milieu mag niet ingegaan worden op de voorliggende *saucissonering* opgenomen in de project-mer screeningsnota.

Een project-MER van de volledige projectontwikkeling (458 woningen) is nodig gezien de totstandkoming van de structuurschets Wuytsbergen-Ekelen in 2017 en inrichtingsplan in 2019. De annexe toekomstige projectontwikkeling op de site Ekelstraat moet mee in rekening worden genomen bij de effectbeoordeling.

Er dient ook beter rekening gehouden te worden met de negatieve impact die deze geplande ontbossing kan hebben op het nabijgelegen VEN-gebied n° 313 en habitatrichtlijngebied code 9120. De verscherpte natuurtoets voor het nabijgelegen VEN-gebied is onvolledig uitgevoerd.

De opmaak van een R.U.P. Wuytsbergen-Ekelen moet de eerste stap zijn in het kader van een goede ruimtelijke ordening in de wijk. Dit R.U.P. omvat een plan-MER, maar ook een alternatievenonderzoek. De voorliggende vergunningsaanvraag later laten herbevestigen in een R.U.P. doet volledig afbreuk aan zo'n alternatievenonderzoek.

Om al deze redenen vraag Greenpeace België aan het stadsbestuur van Herentals om deze vergunning niet te verlenen.

Contactpersoon Greenpeace België:

Filip.Verbelen@Greenpeace.org

Bossencampaigner Greenpeace België



Greenpeace België VZW
Haachtse Steenweg, 159
1030 Brussel

27 April 2022

Bezwaarschrift - 2020113908_OGV

**“Bouwen van een zwembad & parkeergebouw met omgevingsaanleg en
infrastructuurwerken”**

Geachte,

Greenpeace België tekent bezwaar aan tegen de aanvraag voor de bouw van een waterpretpark door Babalta BV (deel van de Plopsa Groep). Dit project voorziet in de bouw van meerdere zwembaden, een parkeertoren van 1000 parkeerplaatsen en meerdere gebouwen (kantoorgebouwen, cafétaria, ...) in Mechelen.

Het project zorgt nu reeds voor veel ongerustheid in de buurt en ook ruimer in Vlaanderen: een [petitie](#) werd reeds ondertekend door meer dan 9.100 burgers.

Greenpeace België heeft als algemene statutaire doelstelling de bescherming van de natuur en het leefmilieu. Wij voeren hiervoor campagnes in eigen naam maar ook in samenwerking met o.a. andere NGOs, ad hoc burgerlijke verenigingen of personen, om situaties die schadelijk zijn voor het leefmilieu aan te klagen of om tegen zulke situaties te strijden.

Om de klimaat- en biodiversiteitscrisis tegen te gaan is het van groot belang dat investeringen in nieuwe industriële projecten ook in Vlaanderen grondig worden getoetst op hun impact op klimaat en biodiversiteit. Het voorliggende project roept in dit licht vele vragen op.

Onze voornaamste bezwaren tegen dit project samengevat:

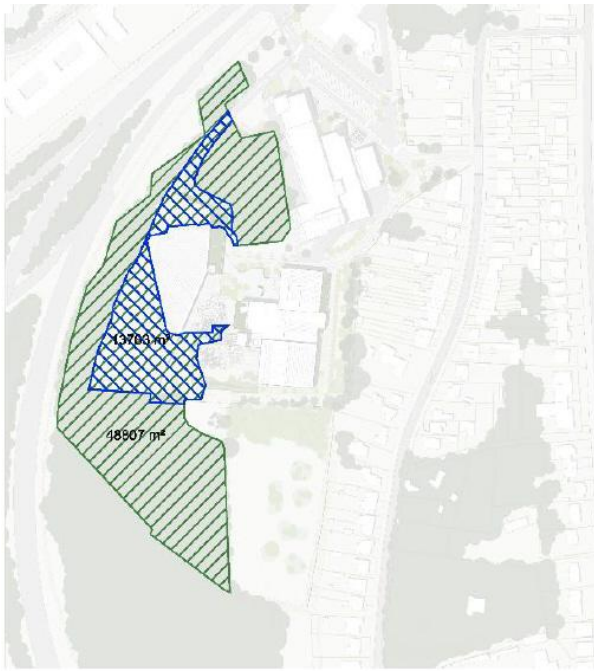
- 1 Geplande ontbossing, verlies aan biodiversiteit
2. Gebrek aan ambitie i.v.m. doelstellingen hernieuwbare energie
- 3 Problemen door de toename van de automobilititeit
4. Onduidelijkheid over het al dan niet bestuderen alternatieve opties

1. Geplande ontbossing, verlies aan biodiversiteit

Om het verlies aan biodiversiteit te stoppen en om steden weerbaarder te maken tegen de -deels onvermijdelijke- klimaatverandering (hittegolven, intensieve neerslag) moeten we uiterst spaarzaam omgaan met de nog resterende groene ruimtes in de stedelijke omgeving en verdere verharding zoveel mogelijk voorkomen. Groene zones dienen we juist te versterken en met elkaar te verbinden. De positieve invloed van de nabijheid van groen voor het mentale welzijn van stadsbewoners werd sterk aangetoond tijdens de Corona-pandemie. Vlaanderen is één van de meest bos-arme regio's van gans Europa, nochtans worden er nog steeds allerlei projecten uitgewerkt waarvoor vlaamse bossen moeten verdwijnen. Die evolutie moet dringend stoppen.

Het voorliggende project vormt een directe bedreiging voor een deel van het **Zennebeemdenbos**. Dit bos aan de stadsrand, is ecologisch waardevol, bevat oude bosrelicten en vormt, via het park van de kasteelruïne aan de overzijde van de Zemstbaan, een verbinding met het Geerdegebos en de Barebeekvallei. Het vormt een groene verbinding tussen de Dijle en de Zenne. Het bosgedeelte buiten het projectgebied van Plopsa wordt door de vereniging Natuurpunt beheerd als "[Natuurgebied Zennebeemden](#)". Het bosgedeelte binnen het projectgebied is weliswaar recenter ontstaan maar is deel van dit grotere geheel.

De oppervlakte van het totale (Zennebeemden) bos, bedraagt 11,7 hectare. Hiervan ligt 4,9 hectare in de stedelijke ontwikkelingszone vastgelegd in het GewRUP. **Dit is dus een oppervlakte van bijna 42% van het totale bos dat zich situeert op de terreinen die Plopsa zou beheren.** In deze stedelijke ontwikkelingszone zou hiervan 1,4 ha ontbost worden. Dit is gelijk aan ongeveer 28% van het bos gelegen in deze zone of ongeveer 11% van het totale bos.



Ontbossing

(groen: totale bosoppervlakte in de stedelijke ontwikkelingszone wordt behouden, blauw: te ontbossen)

(Bron kaartje: Toelichtingsnota Omgevingsvergunning)

De actie-groep “Groene Buffer” vreest ook voor eventueel later nog bijkomende ontbossing in het projectgebied. Van zodra de omgevingsvergunning zou verkregen worden, kunnen eventueel latere kapvergunningen via meer eenvoudige procedures worden bekomen. Een dergelijke stapsgewijze ontbossing blijkt een wel vaker gehanteerde methode.

In het bosgebied bevindt zich ook “het weiland”. Dit is een open vlakte in het bosgebied; een grasveld dat als biologisch waardevol wordt beschouwd. Het grasland in het zuidelijk gedeelte van het projectgebied zou alleen in de werfzone ingeschakeld worden voor de “gebiedseigen inrichting van het grasland”; als uitvloeioeweide (bronnen: toelichtingsnota omgevingsvergunningsaanvraag & inrichtingsstudie Zwembad). Ook al worden deze activiteiten als eerder gunstig voor de natuur voorgesteld en aansluitend bij de oorspronkelijke functies van deze terreinen - het is van groot belang dat eerst grondiger wordt bestudeerd welke impact de voorgestelde activiteiten zouden hebben op de vegetatie, de flora en fauna, het reliëf en de hydrologie van het terrein.

Compensatie van ontbossing: zoveel mogelijk vermijden

Voor de geplande ontbossing is een compensatie voorzien op grondgebied Mechelen met een factor 2. (Toelichtingsnota omgevingsvergunningsaanvraag, p. 55). Het zogenaamd “compenseren” van ontbossing door het planten van bomen is echter niet evident. Het is veel beter om de ontbossing te vermijden en de grond die men anders voor zo’n compensatie zou gebruiken, aan te wenden voor bosuitbreiding.

Het duurt tientallen jaren vooraleer de aanplanting van nieuwe bomen zich terug tot (klein) boscysteem zal ontwikkelen. Het verlies van meer dan één hectare bos dat aansluit bij het groter geheel van het Zennebeemdenbos kan je m.a.w. niet zomaar vervangen door elders in Mechelen twee hectare te gaan beplanten met bomen.

2. Gebrek aan ambitie i.v.m. doelstellingen hernieuwbare energie

Het is positief dat de installatie van zonnepanelen voorzien wordt op de daken van gebouwen voor de opwekking van (fotovoltaïsche) energie. De rol die zonne-energie zou kunnen spelen voor de productie van warmte wordt evenwel niet uitgewerkt.

De project-MER vermeldt dat de verwarming van de gebouwen en het zwembad voorzien is op aardgas(weliswaar met gebruik warmtekrachtkoppeling). De afhankelijkheid van grote hoeveelheden aardgas voor dit project is zorgwekkend. Niet alleen omwille van de groeiende onzekerheid i.v.m. bevoorrading en prijsstijgingen maar vooral omwille van de impact op het klimaat: de CO₂-uitstoot die de verbranding van aardgas met zich meebrengt. Ook voor verwarming dient maximaal ingezet te worden op het gebruik van hernieuwbare energie (geothermie, warmtepompen, zonne-energie voor thermisch gebruik). In de documenten wordt nergens uitgelegd waarom niet voor deze optie(s) wordt gekozen en welke studies werden verricht om de haalbaarheid hiervan te bestuderen.

Dit project bemoeilijkt de ambities van de stad Mechelen om op termijn [klimaatneutraal](#) te worden. Als partner in dit project, dient de stad Mechelen er alles aan te doen om dit project maximaal te doen inzetten op hernieuwbare energie en het gebruik van fossiele energie zo laag mogelijk te houden (tot nul te herleiden). Het project maakt ook nergens melding van een engagement om maximaal gebruik te maken van duurzame en herbruikbare materialen om op die manier mee vorm te geven aan een **circulaire economie**.

3. Problemen door de toename van de (auto)mobiliteit

Ondanks de beloofde inspanningen om voorrang te geven aan “stappers en trappers” (voetgangers en fietsers) en het algemeen verduurzamen van de *Modal Shift* zal dit project ongetwijfeld leiden tot een aanzienlijke toename van het autoverkeer in dit deel van Mechelen. Dit zal een negatieve impact hebben op de luchtkwaliteit, de CO2-uitstoot verhogen en meer geluidshinder tot gevolg hebben. Veel van de voorgestelde mitigerende maatregelen om de toename van het autoverkeer te beperken, liggen ook buiten de bevoegdheid van de projectontwikkelaar.

4. Onduidelijkheid over het al dan niet bestuderen alternatieve opties

De schaal en de locatie van het voorgestelde project zou leiden tot aanzienlijke hinder (impact op klimaat, verlies biodiversiteit, ...). Voor een project van dergelijke omvang mag worden verwacht dat er grondig onderzoek werd verricht naar alternatieve locaties die ontbossing vermijden, de schade aan de natuur zo klein mogelijk houden en de voorspelbare (auto)mobiliteitsproblemen minimaliseren. Nergens uit de beschikbare documenten blijkt dat zo'n onderzoek heeft plaatsgevonden. Nochtans wijzen sommige buurtbewoners in hun bezwaarschriften ook op alternatieve mogelijkheden voor de ontwikkeling / opwaardering / renovatie van de nodige zwemwater infrastructuur in Mechelen.

Om al deze reden vragen wij om dit project in zijn huidige vorm niet te vergunnen.

Contactpersoon Greenpeace België:

Philippe.Verbelen@Greenpeace.org

Bossencampaigner